

EL VALLÈS NOU

Periòdic Regionalista

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 ESPANYA, trimestre . . . 1'50 Ptes.
 Número corrent, 10 cèntims

Redacció i Administració:
SANTA ELISABET N.º 6.

Anuncis a preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

== La Agrícola Espanyola ==

Societat anònima de Segurs reunits, a cotisació fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d'Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptas.—Capital desembolsat, 325.000 Ptas.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.—Representant a **GRANOLLERS: Claudi Solanes**, Carrer del Bisbe Grivé, 45.—Autoritzat per la Comissaria General de Segurs.

M. COVARSI

CIRUJANO-DENTISTA

Tratamiento de todas las enfermedades del órgano dentario y sus dependencias :

Curación del dolor de muelas sin recurrir a la extracción en la mayoría de los casos :

CONSTRUCCIÓN DE TODA CLASE DE DIENTES Y DENTADURAS POSTIZAS EN ORO, ALPACA, CAUCHO, ETC.

CLÍNICA EN BARCELONA.—Calle Baja de S. Pedro, núms. 23 y 25, principal. *CONSULTA de 9 a 1 y 3 de a 7.*

CLÍNICA EN GRANOLLERS.—Plaza de Perpinyá, 17, 2.º-2.ª. *CONSULTA todos los jueves de mercado de 9 a 1 y de 2 a 4.*

EL PERIODISME

No's pot negar que'ls periòdics satis fan una de les necessitats mes naturals i genuïnes del home, el desitj de saber, la curiositat; per aixó veiem que encar que en forma distinta de la d'avuy—ja que no hi havia'ls medis d'are com el paper ni l'impresma—es molt antic l'origen del periòdic, doncs Tacit ja'ns parla en els seus anals de *fastos* o apuntes per a la historia nomenats *Acta Pública* i redactats o manats redactar per les autoritats i en quals documents se consignaban sucesos d'importancia. Fora d'aquestos de carácter oficial hi havia'ls nomenats *acta diurna* qu'eren verdaderes gazetilles locals i eren fixats en els llocs mes concorreguts perque tothom pogués llegirlos i enterarsen, aquest es ben segur el primer síntoma del periòdic.

Després se passaren cents d'anys sens que's pugua trobar cap rastre de periodisme i no es d'estranyar, la caiguda

del imperi Romá, la irrupció dels barbres, l'època mitxeval en que tot eren guerres, en que'ls grans senyors, sols se preocupaven de ser bons guerrers i de que ho fossin sos fills, donantse de menos d'aprendre de llegir i escriure; fins al sigle XV en que Venecia que's trobaba en el mes alt grau de la seva prosperitat, feu escriure en uns papers les noticies que portaban els seus navegants i que'l poble desitjaba saber, per qual lectura's pagaba una moneda anomenada *gazeta* equivalent a uns nou cèntims i d'aquí vingué'l nom de *gazetas*, que's doná a aquells papers de noticies. De la República veneciana's propagá i difundí l'us de les *gazetas* a Génova i als principal pobles Italians, especialment els situats a la costa. La invenció de l'impresma, en el mateix sigle XV, ajudá a estendre el procediment veneciá per tot Europa.

No obstant, el periodisme com a institució, a pesar dels serveis prestats al progrés propagant la il·lustració i la ensenyansa en forma i modo aont el llibre no arriba, te grans contradictors, no per el periodisme en si, sino per els periodistes que'n fan mal ús.

El gran periodista en Manyé i Flaquer, a qui tinguem encare'l gust de conèixer i l'honra de tractar, deia parlant del mal que fan els que's volen ficar a periodistes sens serne dignes. «D'aquí l'ensalament i infatuació de l'ignorancia; perque quant l'ignorant se persuadeix de que no té superiors, naturalment se creu éll ser superior, si no té gran dosis de modestia. Aixís havém vist no com á cas raro, sino com a fet frequent i comú, que gent que no lograren aprendre les operacions mes sencilles d'aritmética, que no llegirían sens ferhi embuts la portada d'una obra de dret públic, ni co-

FONDA CATALANA

DE

Santaolaria i Font

Salons pera familia. Grans habitacions. Servei esmerat. Especialitat en banquets. Se serveix a domicili.

Carrer Berenguer, **MOLLET** números, 58 y 60.

neixen l'instrucció del recluta; critican amb desenfado i suficiencia, la capacitat d'un General en Qüefe o les notes diplomátiques d'un Ministre d'Estat o les operacions d'un Ministre d'Hisenda.»

Molts, son els qui sens tenir la mes petita dosis d'instrucció, sens coneixements suficients se creuen capassos per a poguerho discutir tot, per a tractar de tot amb tó d'extraordinaria suficiencia; per aixó'ls periòdics que tant bé podrien fer, no fan mes que mal quant estant en les mans barroeres, de gent assalariada o inepte.

Hi ha que tenir en compte que'l periòdic no's concreta a recullir la opinió, sino que intenta ferla i dirigir-la, per aixó es mes gran la responsabilitat del periodista, qu' en lloc d'encausarla cap al camí de la cultura, de la moral, del verdader progrés, procura amb tot coneixement—doncs no podem creure sia fill de la inconciencia—portarla per viarans oposats, dient que fá cultura quant exacerba les passions publicant solts i qüentos escandalosos, que la destrueixen atrofiant el bon sentit moral de sos llegidors; procurant en lloc d'encausarles i dirigirles bé, exitar les passions polítiques per a determinats fins; faltant a la vritat a cada pas per a tenir lloc d'insultar a qui, usat del dret que tant pregonan ells mateixos, se defensa de sos injustos atacs, a qui no pensa, com pensan, no'l poble sino'ls quatre nois de la redacció o'ls qui están radera d'ells.

Ay del poble, en que per desgracia hi cau algún d'aquestos flamants periodistes, que no poguentho fer en altre lloc, s'ampara del periòdic per a volguer salvarlo, i que amb una literatura casi sempre ramplona, de novela de deu cèntims, de *Dich Navarro* o *Capitán Petroff*